

Selkeästi parempaa hömppää

Natsuki Takayan vuonna 1998 luoma 26-osainen *Fruits Basket* on shojo, tyttöjen manga. Sokerilyilyöntinä tunnettu sarja on ollut valtavan suosittu niin Japanissa kuin maailmalla yleensäkin ja siitä tehtiin anime vuonna 2001. Tekijältä löytyy myös *Tsubasa: omotsu mono* ja *Hoshiwa Utau*, jota hän nykyään tekee.

Viileän ärhäkkäät pojat

Fruits Basketin perusidea on simppele. Nuori lukiolaistyttö Tooru Honda on jäänyt orvoksi ja sitten asunnottomaksi. Hän leiriytyy aluksi luokkatoverinsa Yuki Sooman maille koulun ajaksi, mutta tämä ottaa kuusen alle jääneen tytön perheensä luokse asumaan. Poika on viileä ja kova, mutta kuitenkin kiva. Tooru puolestaan on tietenkin mukava ja elämänhaluinen ilopilleri. Soppaan tulee tietysti myös söpö mutta räjähdyshekkä Kyoo Sooma. Ei siis aikaakaan kun ihmissuhdesoppa alkaa kiehua.

Sarjan kynänjälki on keskitasoa parempaa. Sommittelu toimii ja hahmojen taidekin on paikallaan (muttei lähellekään niin hyvää kuin on hehkutettu). Shojo ei kuitenkaan pelaa taiteella vaan tunteella, ja tässä sarjassa sitä tarjoaa tasapuolisesti niin huumori kuin draamakin. Elävä ja rikas dialogi vielä vahvistaa hahmoja ja siten tukee tarinankerrontaa. Tässä suomalaisen kääntäjä on onnistunut oikein hyvin luodessaan hahmoille yksilöllisiä puhetapoja ja siten toimivia persoonia.

Hymy herkässä

Huumori on sarjassa pääosassa. Toorulle paljastuu pian Sooman perheen kirous. Jokaisella jäsenellä on eläinvastineensa kiinalaisessa horoskoopissa. Kaikki tietysti vielä vaihtavat olomuotoaan pahimmassa mahdollisessa paikassa (kuten Ranma ½:ssakin). Sooman talossa ei juuri hiljaista päivää nähdä, sillä eläinhahmot ovat luonteiltaan toistensa vastakohtia. Huumorin ydin onkin vastakohtien yhteentörmäyksessä ja väärinkäsitysten summassa. Asiaa ei varmasti auta se, että Sooman perheessä veljellisen rakkauden nimessä veistä vielä käännetään haavassa aina kun tilaisuus löytyy. Tooru yrittää tietenkin kursia perhettä kasaan kaksin käsin.

Ei vain vitseistä...

Sooman perhe voi riidellä, mutta räjähdysten takana on kuitenkin aito huoli toisista. Hä-

"Sooman perheessä käännetään veistä haavassa aina kun tilaisuus tarjoutuu."

dän tullen perheeseen voi aina luottaa, kuten pitääkin. Draama kasvaa sarjan edetessä. Ensimmäiset osat ovat vielä harmitonta hömppää, mutta sarjan jatkuessa tarinaan tulee synkempiä ja angstisia episodeja. Pääpaino tarinassa pysyy silti positiivisena. Tooru jaksaa kaikesta huolimatta hymy herkässä, mutta välillä tulee yllättävänkin tuskaisia hetkiä. Tämän sopian pitäminen mielenkiintoisena on haaste, ja Natsuki Takaya osaa sen yllättävän hyvin. Sarjan suosion todellinen syy onkin hahmojen taitavassa nivellyksessä sekä itse tarinan rytmityksessä, kun hymyä seuraa kaiho ja tuskaa lohtu.

Lopputulos on kaikin puolin hyvin toimiva paketti. Fruits Basket ei ole maata järjestyttävä manga, mutta se on ennen muuta hyvin tehty shojo. Varsinkin draaman ja huumorin rytmityksessä se on selvästi paremmasta päästä.

Arvostelu on kirjoitettu mangasarjan ensimmäisen osan pohjalta.

LOPPUARVIO:

- + Rytmitys toimii
- + Hulppeat hahmot
- Sokeritauti uhkaa